

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprejs«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Dln,
za inozemstvo 35 Dln.

Oglasi: prostor 1×87 mm 1 Dln.
Malilogasi: beseda 50 p, najmanj 5 Dln.

Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste.

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Pravo in nepravo časopisje.

„Povej mi s kom občuješ, kdo so tvoji prijatelji, pa ti povem kdo si.“

To se da tudi tako povedati: Povej kaj in koliko čitaš, pa ti povemo, kaj in koliko veš in kdo si.

Opazujte ljudi pri čitanju: Tisti, ki so poglobljeni v športne strani velikih dnevnikov, vam bodo vedeli natančno povedati imena vseh boksarjev, vseh „slovitih“ igralcev nogometa, govorili vam bodo z največjim veseljem in zanimanjem o „športu“, ki po našem skromnem mnenju sploh ni šport. O politiki in takih rečeh ne vedo ničesar.

Naleteli boste na ženske, na zelo mnogo žensk, tudi na moške, na mnogo moških, ki so zaverovani v opisovanja umorov, škandalov, v raznoteri šund, s katerim napajajo revolverski žurnali mase nevednih čitateljev. Lepa ženska ubije moža, ali ljubimca, ali ljubimko svojega moža. Na stotine kolon posvetijo „veliki“ dnevnik takemu dogodku. Kak možki ubije žensko, če je umor „misteriozen.“ nudi zopet kakih par stotin kolon gradiva. Nekje izvohajo, da ima ta in ta bogati gospod razmerje s to in to žensko. Zopet par ducatov kolon gradiva. Na milijone čitateljev hlasta samo po takem čtivu.

In naša kino-industrija. Na tisoče „novih“ iger producira vsako leto, vsaka je polna bedastih prizorov, druga druga je enaka, in vendar: milijone ljudi poseča kino-gledišča, ne vsak teden, ampak vsak dan. Vsako dekletce že pozna „krasne junake“ ki nastopajo v igrar, nešteto žensk je zaljubljenih v „kino-heroje“. To ni pretiravanje. „Sloviti“, lepi igralci dobivajo stotine pisem na teden od oboževalk. Igralci imajo najete tajnike, ki odgovarjajo ženskam v igralčevem imenu. To je potrebno, če boče igralec ohraniti „sloves“. In ženske so srečne. „On mi je pisal,“ ali „poslal mi je sliko s svojim podpisom.“

To še ni vse. Veliki dnevnik prinašajo „ganljive“ romane, ki so polni ministerijev, polni lepih junakov in junakinj, polni zlobnih ljudi, ki če ne preje vsaj na koncu povesti prejemajo zaslužen kazenski. Junakom in junakinjam pa se po prestanih nezgodah nasmeje trajna sreča. Punce berejo in plakajo in — sanjajo; zdi se jim, da imajo pisatelji njih v misli in še bolj sanjajo. To so znani „petkrajcarski romani“, dasi so se kakor vsaka stvar tekem zadnjih let [razen ljudske neumnosti] tudi podražili.

Veliki dnevnik priobčujejo tudi druge reči poleg tu navedenih. Prinašajo — vsaj nekateri — dobre opise dogodkov, dežel in političnih ter gospodarskih razmer v inostranstvu. Prinašajo znanstvene članke, razprave itd. Ali — to ne zavima širšega kroga publike. Listi, tekmujoči med seboj za povečanje cirkulacije, prinašajo poleg par strani dobrega gradiva do 20 strani takega, kakršnega masa „hoče“.

Listi in revije, ki nudijo masi le to kar potrebuje, niso razširjeni. To je znamenje, da so „zanič“. Za svojo eksistenco so v večnih bojih.

Iz tega razvidimo, da sestavljajo masa in njeno časopisje, kino-igratci in igralke, športniki itd., enako družbo, to je, miselno enako. Blazno je napadati časopisje, ki je vsakdanja duševna hrana te mase, njo pa poviševati v nebo. Nezmislno je napadati samo kapitaliste in kapitalistične delavske voditelje, maso dalavstva pa slikati za nedolžnega angela.

Časopisje ni ena izmed najslabših kulturnih pridobitev. Ponaša se, da je najboljša, Ampak tako, kakor je, ni vzgojevalno v smislu, da bi vodilo mase iz mlake ignorance v širše duševno obzorje.

Pravimo, da ima delavsko časopisje nalogo nuditi čitateljem le to kar je zanje potrebno. Mnogo delavskih listov se zaveda te naloge, dasi niso razširjeni. Toda tudi med delavskimi listi so taki, ki so vse kaj drugega kakor vzgojevalni.

Največji greh časopisa je če potvarja vesti, če vedoma krade čast poštenim ljudem, če namestoma predstavlja stvari v napačni luči, če se poslužuje edino umazanih sredstev v boju proti ljudem ki so drugačnega mišljenja in če — to je glavno — vedoma zamolči ali olupša kak greh samo zato, ker ga delajo lastni ljudje.

Pri nas se je v teku zadnjih treh let pojavilo nekaj listov, ki so se odeli s krinko „socializma“

ki pa niti od daleč ni socializem. in ti listi v blatenju, potvarjanju in v lažeh daleč prekašajo celo kapitalistično časopisje. Na par straneh je toliko laži, toliko potvarjanja, toliko blatenja, kolikor ga moreš priobčiti na par straneh. O časnikarski dostojnosti uredniki teh listov nimajo pojma. Njihovo znanje je plitko in kar je najbolj značilno, njihov boj je naperjen proti osebam, ki nočejo delati natančno tako kakor oni.

Kakor se igra klerikalno časopisje z ignoranco širokih ljudskih množic, tako se takšni „socialistični“ listi igrajo z nevednostjo nezadovoljnih ljudskih plasti.

In to, DA SE IGRAJO, je napačno.

Maso moramo dvigniti duševno, in najhitrejši proces v tej zmeri je, če si zgradimo dobro delavsko časopisje, ki je podlaga drugim vzgojevalnim institucijam. Listi katerih edina tedenca je hujškanje in skrivanje lastnih kapitalističnih teženj, niso vzgojevalni organi, pač pa obratno.

Proletarec.

Zopet zadružni dan v Celju.

Pretekli teden so bila razposlana na člane celjske podružnice Kons, društva za Slov. vabila, za katera so se uporabile tiskovine Korenovega odbora SPJ, in sicer vabila za zadružni dan 6. julija ob 9. dop. pri Zelenem travniku. Iz teh vabil smo posneli, da sklicuje to zborovanje odbor, ne vemo pa, kakšen odbor. Zgoraj na glavi je besedilo „Socialistična stranka Jugoslavije“ prečrtano in je natisnjena štampiljka „Kons. društvo za Slov., podružnica Celje“. Bili smo torej mnenja, da vabi na zborovanje odbor celjske podružnice Kons, društva. Na zborovanju samem se je pa ugotovilo, da je vabila razposlal g. Franjo Koren sporazumno s svojimi strankinimi pristaši in v dogovoru s konsumskim komisarjem g. Ivanom Štravsom, ter da odbor prodajalne v Celju dejanski ni o tem ničesar sklepal. Svoječasno smo že poročali, kako vabi g. Koren ljudi pod krinkami raznih „odborov“, ker si najbrž ne upa navesti svojega imena pod štampiljkami. Kadar vabi politične backe k raznim podpisovanjem list in drugih mahinacij, dela tako, in sedaj je poskusil uvesti to metodo tudi v gospodarski organizaciji. Pribijamo, da se v tem oziru Korenovci faktično razlikujejo od vladnih, velikožupanskih in dr. odlokov, kjer je pod navedbo urada vedno podpisana ena oseba. Vendar se to nikakor ne vjema z njihovo dejansko taktiko, s katero cenijo individualistična stremjenja posameznikov „voditeljev“ bolj nego organiziranje za pošten razredni boj.

Sedaj pa k zborovanju samemu. Zborovanje je otvoril g. komisar Štravs, uradnik bolniške blagajne v Celju in pokrajinski tajnik „velike“ SPJ. Morda sta baš ta naziva tolike vrednosti, da je prejel g. Štravs od konsumskega pašaluka tako veliko čast, da je postal komisar in tajnik celjske podružnice Kons, društva za Slov. Dosedaj je vodil to blagajno po nalogo zadružnikov v Celju in predkrajih Ciril Böhm, ki pa je bil na zadnji seji pašaluka in njegovih vezirjev izključen iz Kons, društva, češ, da je „zahrbtno napadal zadrugo“.

Za predsednika zadružnega zborovanja je bil na predlog Lovrota Filipiča izvoljen g. Franjo Koren. Besedo je dobil član načelstva in predsednik SPJ g. Josip Petejan [uradnik bolniške blagajne v Mariboru]. Ta je na dolgo in široko razlagal, da so konsumne organizacije kakor strokovne in politične pridružene v Internacionali, ki je zopet izdala manifest: „Proletarci vseh dežel, združite se!“ Trdil je, da je Kons, društvo za Slov. tudi priključeno internacionali, Mednarodni zadružni zvezi namreč, ki je dala nalog, da se naj 5. ali 6. julija vrše po vsem svetu „Zadružni dnevi“ v znak mednarodne solidarnosti. Lepo je razlagal, da je pri nas premalo zanimanja in zavednosti pri zadružnikih. [G. Petejan naj bo tega le vesel, ker bi drugače ves aparat SPJ in Kristanovega „rdečega veletoka“ ne imel v Kons, društvu takšne zaslobe, kakor jo ima zdaj.] Dalje pravi: „Zavedni člani naj pridobivajo novih članov in naj kupujejo svoje potrebščine le pri zadruzi. Tudi deleže naj vsi vplačajo, stari kakor novi člani, da se rešimo „čimprej“ bančnih kreditov, za katere plačujemo visoke [25%] obresti. Tudi kontrolirati je treba člane [tako je!], če res izpolnjujejo svoje dolžnosti. 17.000 članov imamo [?], če bi vsi

ti člani vlagali svoje prihranke kot hranilne vloge v Kons, društvo, tedaj bi zadruga lahko izvršila svojo vzvišeno idejo.

Kons, društvo ima namen članstvo vzgajati, pri izobraženem članstvu bi prišla vsa produkcija v proletariatu roke; v drugih deželah ima proletariati že svoje tovarne, ker je delalo članstvo bolj aktivno kakor pri nas. [Tam so člani načelstva podpirali skupnost, pri nas pa so podpirali s svojimi masnimi plačami privatno lastnino! Op. poroč.]

Naša organizacija je razredna organizacija, ki mora isti roko v roki s Socialistično stranko; nekaj časa je bila nevtalna. sedaj bo skupno delala z vsemi frakcijami. [Tisti, ki so dobili od 44 delegatov nezsupnico, se obračajo sedaj na vse frakcije, češ, da naj bi poštene z nepoštenimi skupno delali. Op. poroč.]

Vsak zadružnik bi moral braniti zadrugo vedno, tudi če ima zadruga mnogo dražje cene kakor trgovci. [Zadrugo že, toda tistih ne bomo branili, ki spravljajo zadrugo na kant z 10 letnimi pogodbami itd., tistih pod nobenim pogojem ne: Op. poročev.]

K besedi se oglasi s. Leskošek ter omenja: „Lepe so bile besede s. Petejana in se v mnogih slučajih z njegovimi izvajanj stinjam, želel bi, da se njegovi nasveti uresničijo in dosledno izvajajo, zlasti od onih sodrugov, ki se silijo v ospredje delavskega gibanja. Da bi vsaj ti vse svoje potrebščine nabavljali v zadrugi, kakor tudi svoje denarne prihranke nalagali v hranilni oddelek zadruge.“ [Pri tem je delal kisli obraz g. Franjo Koren, upravni svetnik celjske mestne hranilnice, kateri zaupa več kakor konsumnemu društvu. Op. poroč.] Leskošek je poudarjal, da sicer ni mogoče kontrolirati meščanskih denarnih zavodov, v katerih imajo posamezni „tudi socialisti“ naložen denar in s tem oškodujejo napredek zadruge. Ne sramujejo se pa imeti vplivno moč v Kons, društvu. Tako je tudi z nabavljanjem življenjskih potrebščin. Poznam mnogo sodrugov, ki ne kupujejo v Konsumu. [Pristaši privatne lastnine podpirajo pač zasebno lastnino trgovcev. Op. poročevalca.] Čudno se mi zdi, zakaj se je referent sklicaval toliko na zadrugo internacionalo, o kateri članstvo nič ne ve in še manj od nje ima. [Dozdaj sploh nismo vedeli, da je Kons, dr. tam včlanjeno! Op. ur.] Po mojem mnenju bi naj Internac. zadružna zveza dala naši zadrugi kredit, ki bi naj bil cenejši kakor pa je od domačih kapitalističnih bank. To bi bil po mojem mnenju pravi smoter mednarodne solidarnosti. Če se v internacionalnem gibanju gospodarsko emancipiramo, bo to večjega pomena, kakor če dobimo 50 poslancev! Tako n. pr. vemo, da je strokovna Internacionala podpirala strokovno gibanje v Jugoslaviji, in ta ima gotovo manj sredstev na razpolago, kakor pa zadružna gospodarska. In če je res socialistično politično gibanje v zvezi z gospodarskim gibanjem, tedaj bi sodrugi okoli Delavske socialistične Internacionalne v Londonu lahko preskrbeli nekaj posojila po nizki obrestni meri, kar bi zadostovalo, da se popolnoma otresemo jugoslovanških kapitalističnih bank.

Razvila se je nato mala polemika, iz katere se je zopet izkazalo da zadruga ne more dajati ničesar na kredit, ker bi se moral s tem bančni kredit znatno povečati. G. Koren je navedel, da so v Celju nekateri sodrugi že od l. 1920 dolžni Kons, društvu. Pri tem je izginil iz dvorane zvest korenovec J., kateri skoraj nič ne kupuje v konsumu, ker njegova soproga kot „Geschäftsfrau“ kupuje rajša pri Stiegerju. Drži se gesla: „Wir Deutsche machen immer so! [Nemci delamo vedno tako].

S. Varmočnih iz Štor je kritiziral postopanje celjske prodajalne, ki prodaja blago tudi nečlanom, kar povzroča ogromno škodo članom, ker se blago, ki je poceni, prehitro razproda in člani morajo kupovati zopet na novo nabavljeno in podraženo blago. Zato poudarja, da ne bo vplačal polnega deleža, ker nima nobenega pomena, dokler se tako gospodari, da imajo nečlani pred člani celo prednost. [Prodajalne posnemajo seveda samo ljubljansko centralo, ki dela „na veliko“ takšne eksperimente. Kdo je torej kriv nereda? Op. poročevalca.]

Nato predlaga sodrug Leskošek, da se naj vsak mesec med 1. in 10. skliče člansko zborovanje, na katerem naj se vrši kontrola članov, če izvršujejo dolžnosti o nakupu življenjskih potrebščin —

proti predložitvi blagajniških kuponov. [To ne bo za tiste „socialiste“, ki ne pustijo drugim gledati v svoje žepce! Op. poročevalca.]

Petejan je skušal omliliti kritiko navedenih sodrugov in je navajal, da je mednarodna zadruga zveza zmožna dati posojila ali podpore le v slučaju kake stavke, ne pa tako, kakor je omenjal s. Leskošek. [Naivnost g. Petejana preseza skoro njegove demagoške zmožnosti. Vsak član namreč ve, da bi Mednarodna zadruga zveza dajala rajša posojilo redno poslušojim kakor pa riskantno stavkujojim. Op. poročev.] Vsekakor je pa zagovarjal Petejan predlog s. Leskoška, pri čemer so delali pristni Korenovci kisle obraze, ker so se bali dejanske izvedbe predloga.

Oglasil se je k besedi Martin Plankar, predsednik krajevnega medstrokovnega odbora in občinski odbornik SPJ v okolici Celje, kateremu je njegova strankarska strast velevala, da kritizira okrožnico, katero je s. Leskošek iz tajništva Splošne delavske Unije poslal na vse podružnice SDU, med njimi tudi na podružnico lesnih delavcev v Celju s pozivom, naj svoje podružnično imetje nalagajo v hrajilni oddelek Splošne gradbene produktivne zadruge v Celju. Plankar je grajal Leskoška, češ, da razbija Kons. društvo, ni pa grajal svojega političnega dobrotnika in vplivnega člana. Kons. dr. kateri nabavlja moko in druge potrebščine pri privatnih trgovcih in se kot popularni dobrotnik delavstva ne briga nič za zadrugo „Delavski dom“ v Celju.

S. Leskošek mu je odgovoril, da pomeni poziv, ki je bil razposlan v obliki okrožnice, emancipacijo, to je samosvoboditev proletariata ter da je imel k temu polno moč radi tega, ker je podružnica lesnih delavcev članica Spl. gradb. prod. zadruge v Celju, ni pa članica Kons. dr. za Slov., kjer ima skoraj vse svoje imetje naloženo.

Prej omenjeni predlog s. Leskoška je bil nato soglasno sprejet.

Debato o izključitvi s. Cirila Böhma iz Kons. dr. za Slov. bomo priobčili pozneje. Za danes le to, da se je g. gerent Stravs repenčil in opravičeval izključitev s. Böhma ter zaklical: „Politični eksponenti, od gospodarske organizacije prste proč!“ Mi temu samo to odgovarjamo: „Celjani smo za samoupravo in zahtevamo kot člani: Ven s komisarji iz delavskih gospodarskih organizacij! Ven s Kristanovci! Vsi ti spadajo k „dobremu gospodarju!“ — Pika. —

Razno.

Kdo je še za združenje? Narodnosocialna „Novopravda“ je to. Piše talistič v svoji 25. številci: „Narodni socialisti imamo glede marksizma svoje nazore, ne vidimo pa nobenih zaprek, da ne bi mogli s socialisti marksisti skupno korakati v boju za izboljšanje socialnih razmer, ali če hočete, za zmago delavskega razreda nad kapitalizmom!“ Te besede si bodo naši Svetki in tako dalje gotovo vtaknili za klobuk. Kar se pa nas tiče, smo jako veseli, da imajo narodni socialisti tudi svoje nazore o marksizmu. To dokazuje njihovo samostojnost. V zameno izjavljamo, da imamo o slovenskih narodnih socialistih tudi mi svoje nazore.

Enega izmed nazorov smo si ustvarili na pr. taktik, ko je narodna socialija objavila svoj program, v katerem je rekla, da ji je republika ali monarhija vseeno.

Zopet en nazor smo si ustvarili potem, ko je narodna socialija s klerikalci koketirala v ljubljanskem občinskem svetu in prisegala na klerikalno avtonomijo, čez kratek čas pa jo je mahnila naravnost v tabor „Narodovih“ liberalcev centralistov.

Najlepši nazor smo si ustvarili v narodnosocialnem korakanju z marksističnim delavstvom taktik, ko sta narodno socialna poslanca v parlamentu glasovala za zakon o zaščiti — delavstva? O ne, temveč o zaščiti — države.

Posebno lep je bil naš nazor tudi tedaj, ko se je prikazal med drugimi podpisi na letaku za Pašičevo glasilo „Narodni dnevnik“ podpis narodnosocialnega prvaka Deržiča.

Bili smo pa v naših nazorih vsi očarani, ko smo zadnje dni čitali, da je narodnosocialni celjski podžupan Žahkar po trboveljskih dogodkih razohesil na magistratu črno zastavo v čast orjunaškimi žrtvam in je taisti podžupan z orjunaškimi občinskimi svetniki glasoval proti socialističnemu protestu radi razpustitve ljubljanskega občinskega sveta; v Mariboru pa je narodnosocialni obč. klub kompaktno glasoval za protest radi razpustitve ljubljanskega obč. sveta in radi trboveljskih dogodkov.

Naš nazor je torej, da si moramo o skupnem korakanju s takšno čudno proletarsko-klerikalno-liberalno-orjunaško-radikalno-kapitalistično zmedo, kakor je predstavlja ta slavna narodno socialna stranka, pridržati svoje specialne nazore, približno takšne, kakor jih imamo o skupnem korakanju z buržoazijo ali pa s korun-kristanovsko „socialistično“ zeleno mizo. Lahko bi posiregli še s kakšnimi nazori, ki smo si jih o tej Peskovi ustvaritvi napravili, pa za danes naj to zadostuje.

Nepošteno je, če dolguješ naročnino. Ko bomo začeli objavljati tudi naročnino, bo marsikoga sram, da je ostal toliko časa na dolgu. Objavljali seveda ne bomo po imenih, ampak po organizacijah. Toda zavedni člani bodo hoteli vedeti, kdo je med njimi tisti, ki je plačeval gostilničarja točno, proletarskemu

časopisu pa z zamudami. Nečlane bomo pa pisemno naznačili organizacijam.

Italijanski finančni stražniki so ujeli nekega našega finančnega stražnika ter ga odpeljali. Vlada se je sedaj zganila in je sklenila v Rimu protestirati. Težko jim je pospodom, pogledati se grdo s harambašo s katerim so bili v svoji preveliki nacionalističnosti sklenili zavezništvo in vojno zvezo!

Konfiskacije opozicionalnega tiska. ki so jih vladni organi v zadnjem času izvrševali že na popolnoma nor način, kakor da smo v izjemnem stanju ali v kakšni Albaniji ali sredi svetovne vojne, so zbudile toliko hrupa, da je moral končno tudi notranji minister izdati nova navodila, po katerih se bo sedanja praksa opustila. Časopisne zaplembe se bodo mogle vršiti le v slučaju, če je jasno, da se je ugotovil zločin proti odredbam ustave. Policija bo torej morda le nekoliko stianila peruti, „Slovenca“ so n. pr. v soboto že petič tekom enega meseca zaplenili. Pri tem mu je policijsko ravnanje zaplenilo tudi razširjenje drugih izdaj zaplenjenih števil in sicer po nekem odloku notranjega ministrstva — tukaj je torej treba iskati glavne krivce za brezglavo cenzuriranje ustavno zajamčenega svobodnega izražanja svojih misli. Ko so pri „Slovencu“ hoteli zvedeti za besedilo tistega odloka, jim je policijski ravnatelj Gustin odgovoril, da takšni prošnji ne bode ugoditi, ker da je odlok internega značaja. Tako torej! Drli ti bodo koža z živega telesa, ti pa še vedeti ne boš smel po katerem paragrafu si prilaščajo to pravico! In: ali takšni odloki ne nasprotujejo ustavi, ali bi ne bilo torej v prvi vrsti potrebno, da scenzurirajo z dnevne luči tisti gospodje, ki si drznejo na svojo pest nasprotovati ustavi? Seveda pri nas smo že na Balkanu.

Predujmi na bivši južni železnici. Sklep novega komiteja južne železnice, da se izplača bivšim južnim železničarjem predujmi za januar, februar, marec in april, in ki je bil odobren tudi po prometnem ministru, je zadel na težkoče pri generalni direkciji v Beogradu. Ta trdi, da južni železničarji do 31. marca niso bili podržavljeni. Mi že vemo, kako je s takimi zaprekami. Mi smo že napisali, da imajo demokrati in sploh vsi vladni klikarji z „Jutrom“ vred, ki se nad krivičami proti železničarjem zgraža, železničarje za backe. Gospodje sedijo pri direkciji tukaj, v komitejih, v vladi, pri glavni direkciji in sploh povsod, kjer jim je neumno ljudstvo stole nastavilo, eni in isti gospodje so to, pa menijo, da bodo lahko v kalnem ribarilu, če zavračajo odgovornost za neizvršitev kakega svojega sklepa, sprejetega pri eni inštanci, s tem, da zavlečejo drugo svojo inštanco vmes. Takšna diplomacija je zelo po ceni, obenem kakor vse kar je preveč poceni, tudi zanič. Naj se gospodje na nas zanesajo, ki imamo dober nos in se ne molimo. Država ali južna železnica — kdo bo, to je vseeno, toda predujmi se železničarjem bodo morali plačati. Tokrat bo za gospode še hujše: tudi železničarski trpini bodo prišli do pameti in potem pride obracun s temi paraziti, ki se igrajo z usodo desetstisočev in njihovih družin!

Načelnik v prometnem ministru dr. Borko je imenovan za ravnatelja pri drž. železnici v Ljubljani. Eden iz zlahte? To bodo vedeli železničarji kmalu natančno povedati.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani razglaš, da je prijavnice in odjavnice za člane, prijavnice in odjavnice obratov in druge tiskovine, ki so se doslej dobivale le pri njegovih ekspoziturah, oddal v razpečevanje trgovinam, prodajalnam tobaka, zadrugam in občinskim pisarnam, tako da delodajalcem posledje ne bo več treba naročati jih po pošti ali hoditi po več ur daleč ponje, temveč jih bodo lahko dobivali vsak v svojem kraju. Povsod se bodo dobivala tudi potrdila o zaposlenosti obolelih članov in kuverte za poštne prosto pošiljanje prijav, odjav in službenih dopisov ekspozituram in uradu. Vsa oddajna mesta tiskovin so označena z opozorilnimi tablami. Ako bi v katerem kraju oddaje tiskovin še ne bilo, blagovoljijo naj prizadeti na to opozoriti pristojno ekspozituro, ki bo potrebnou ukrenila.

Zopet fašistovski zločin. V Fossalti, so udrli fašisti v stanovanje socialističnega Vignado, ga pretepli pred očmi družine in ga nato odpeljali. Vignado je strahu zblaznel in so ga morali oddati v blaznico. Takšne stvari se gode v Italiji vsak dan in ne samo v eni izdaji, temveč v desetih in več. Mussolini pa pravi, da hoče z železno roko uvesti red tudi za svoje ljudi!

Preiskava o zločinu nad Matteottijem se vrši dalje. Iz dosedanje preiskave je prišlo na dan, da se je umora udeležila še neka oseba, menda fašistovski delavec — sramota za ves delavski razred — o katerem ne vedo drugače nič natančnejšega, pač pa ga iščejo. O glavnih krivcih so ugotovili, da imajo vsi težke milijone pri bankah. Še pred dvema, tremi leti pa so bili večinoma berači!

Iskanje Matteottijevega trupla so laške oblasti na lepem ustavile. Torej podajajo same dokaz, da so ga že našle.

16. esperantistični kongres se bo vršil v kratkem na Dunaju. V zadnjem času poročajo, da je postal v nekaterih okrajih južne Kitajske esperanto obvezen učni predmet, to pa zato, ker tekmujejo tam na enem in istem prostoru najrazličnejši narodi med seboj: Kitajci, Angleži, Francozi, Nemci, Indijci, Rusi itd. Esperanto je po vzhodni Aziji sploh

zelo razširjen, desetkrat bolj nego v marsikateri državi „kulturnega zapada“.

List litvanskih zdravnikov poroča o nekem nenavadnem slučaju. Eden izmed [tamošnjih zobo-zdravnikov je ugotovil v vasi Laukovi preko 100 let staro ženo, ki že mnogo let ni imela nobenega zoba več. Pred nadavnim so ji pa drugi začeli rasti, ki so že tako močni, da lahko orehe žnjimi tre. Če ta ni lažnjiva, je pa resnična.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Iz stranke.

Odhor krajevnne organizacije SSJ v Celju je sklenil, da se vrše odstoj:

1. vsak torek ob 8. zvečer redne odborove seje, na katere imajo pa dostop tudi drugi člani.

2. vsako soboto popoldne se shajajo sodrugi v poslovnih prostorih v hotelu „pri Kroni“ na dvorišču, kjer se vrše isti dan od 7. do 8. zvečer diskusije, predavanja, tečaji itd. Prvi tak večer se bo vršil v soboto 12. julija s temo: **Ustroj države.**

3. Vsak prvi torek v mesecu se vrše istotam redna članska zborovanja, na katera so dolžni prihajati vsi člani.

Sodrugi le z rednim shajanjem bomo spoznali drug drugega in znali ceniti socializem, za katerega se borimo. Le s tem se bomo navadili dela, ki je predpogoj za našo zmago. — **Tajništvo SSJ v Celju.**

Brežiški okrožni agrarni odbor bo imel v nedeljo 13. VII. ob 9. uri predp. pri Grobušku v Brežicah sejo. Ker bo dnevni red zelo važen, je dolžnost vseh članov odbora kakor tudi vseh interesentov agrarne reforme, da se seje gotovo udeležijo. Sklicatelj Ivan Molan, v Bojsnem 49. točasni predsednik brežiškega okrožnega agrarnega odbora.

UTRINEK.

Socialisti trdimo, da je treba za uvedbo socializma, socialistične družbe, večine, ker vsak drug način uvajanja naših načel je nesiguren, riskiran in — krivičen, Nesocialistično večino pa si moremo pridobiti s propagando, vzgojo, organizacijo. Kdor misli, da mora do uresničenja socializma skoraj priti, pa ne stori nič, da pride za to do zavedne večine, ta vara samega sebe. Organizirajte kmete in delavce, ročne ter duševne, vse revne sloje v socialistično stranko, pridobivajte „Napreju“ novih naročnikov, pa bo pri nas zmaga kmalu naša.

Socialistično gibanje po svetu je sila, kakor še nikdar ni bila. Ker svet ni idealen, ga ta sila ne more napraviti idealnega čez noč. Gradi se počasi in gradi se z delom, ne s frazami. Svet je na pragu nove dobe, v dobi prehajanja iz kapitalizma v socializem. Kakor vsaka družabna prememba, je tudi ta združena s potresi. Pot skozi viharje in nevihte je zmerom težavna. Socialistično gibanje se ne umika v zavetje, ampak prodira, kakor je v danih razmerah mogoče. Pomika se naprej, kar ni vsem ljub. Nam ugraja.

Socialistična stranka ne bi rasla, če bi bili v nji samo omahljivci. Socialistična stranka napreduje in raste, ker ima v svojih vrstah ljudi, ki ne zamude nobene priložnosti za zidajoče delo.

Dopisi.

Vitez žalostnega obraza Zagorski je začel po Celju kaline loviti. — Pretekli teden je neki (?) raznašal po ulicah letake s pozivom na nekakšno „Slovensko neodvisno gospodarsko stranko“ in nekako skrupucalo, ki se imenuje „Pravilnik SNGS“. Poleg tega je na letaku tudi nekakšen pravilnik „Neodvisne gospodarske delavske organizacije v Mariboru“. Koncem letaka je podpisana šestorica z načelnikom, vitezom Franjem Zagorskim. V vseh paragrafih je razviden sistem, za katerega se bori ves kapitalistični in temu sorodni humbug. V nedeljo 13. t. m. bo imel vitez Zagorski nekakšen shod v Celju, da bo skušal s svojo „neodvisno“ prodreti. Ne vemo, ali je ta vitez uskok „neodvisnih“ komunistov ali pa so neodvisni uskoki od tega. Mi vemo samo eno: V Celju je lovil 2. tm. kaline centralni tajnik SPJ dr. Topalovič in konstatiramo, da je delavstvo v Celju še premalo zavedno, da bi bilo spregledalo njegovo demagogijo. Mi bomo samo videli, kateri izmed teh dveh gospodov je večji demagog: Zagorski ali dr. Topalovič. To pa jasno vemo, da bosta oba zgignila v luži svojih demagogij. O teh stvarih bomo pa še spregovorili. — Pika.

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27. — **Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatrg št. 252. Hrvatska.**

Lastnik: „Sloga“, r. z. z o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

7. VII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem.